

Cum să obții ceva ce-ți dorești mult

Autor: Amro Abu-Hmaidan

Ilustrator: Isra Magdi

3asafeer.com

The original work of this book was made possible through the generous support of the All Children Reading: A Grand Challenge for Development (ACR GCD) Partners (the United States Agency for International Development (USAID), World Vision, and the Australian Government).

It was prepared by Asafeer Education Technologies FZ LLC and does not necessarily reflect the views of the ACR GCD Partners. Any adaptation or translation of this work should not be considered an official ACR GCD translation and ACR GCD shall not be liable for any content or error in this translation.

Lara locuiește într-un sat îndepărtat, al cărui nume nu îl știe nimeni, și nici nu își amintesc a-l fi cunoscut vreodată. Este un loc care s-a pierdut odată cu trecerea timpului. Dar Lara este o fetiță foarte curioasă, mai curioasă decât o pisică. Ea își dorește să știe despre absolut tot ce există în lumea care o înconjoară.

Lara a citit toate cărțile pe care le avea acasă și când le-a terminat, a citit și cărțile de la școală, după care și toate cărțile din bibliotecă. Dar în sătucul ei, nu erau suficiente cărți cât să hrănească curiozitatea Larei. Și apoi s-a întâmplat ceva ...

Aşa cum obișnuiau, la sfârșit de săptămână Lara mergea în Ville Bell pentru a vinde legume împreună cu tatăl ei.

Domnul care a venit la standul ei să cumpere ceva nu arăta obișnuit. Avea fața foarte palidă și nasul și obrajii lui erau la fel de roșii precum roșiile pe care le vindea Lara. Ochii lui erau la fel de albaștri precum cerul, iar părul îi avea alb ca laptele. Bătrânul a analizat un pic roșiile și a întrebat-o: „Cât costă o roșie?“ dar într-o limbă pe care Lara nu o înțelegea.

Lara a ridicat din umeri, semn că „nu înțeleg“. Ea nu îl putea înțelege. Așa că domnul a hotărât să-și scoată telefonul din buzunar, a apăsat câteva butoane, după care s-a auzit „Cât costă roșiile?“, de această dată în limba pe care Lara o înțelegea.

Ochii micuței Lara scliffeau de uimire. Oare cum a reușit domnul să învețe cuvintele atât de repede, doar apăsând butoanele unui telefon? Bărbatul a zâmbit și i-a arătat că are pe telefon un dicționar, ca să poată folosi cât mai multe cuvinte.

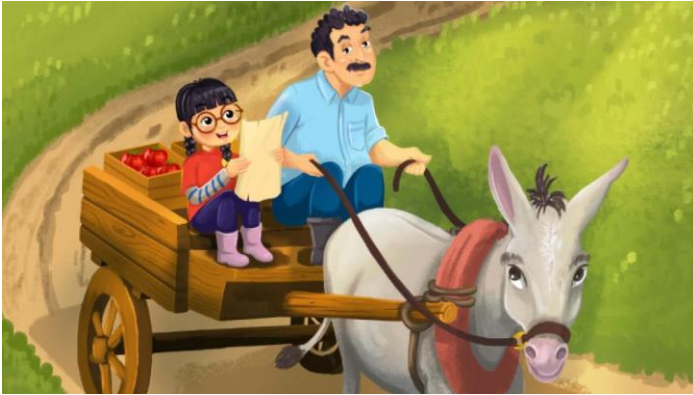

Lara a împachetat restul legumelor rămase la sfârșitul zilei.

Nu se putea gândi la nimic altceva decât la telefonul bătrânului care avea foarte multe dicționare și alte cărți. Cum sorta ea lădițele, Lara observat un afiș într-una dintre lăzile rămase goale.

Era o fotografie cu un telefon exact ca cel al domnului și lângă fotografie scria: „Ofertă limitată – doar o sută de dolari. Oferta se termină la sfârșitul lunii. Acest telefon permite accesul la internet și posibilitatea de a te conecta cu întreaga lume, iar acum este la cel mai mic preț pe care l-a avut vreodată – o sută de dolari!“

Pe drumul de întoarcere, Lara îi arată și tatălui ei afișul. Foarte entuziasmată, îl întreabă: „Tată, îl putem cumpăra?“

Tatăl răspunde rapid: „Draga mea, știi că încercăm să economisim pentru a repara acoperișul. Îmi pare rău, dar nu îl putem cumpăra acum.“

Dar Lara era determinată să găsească o cale de a reuși.

În dimineața următoare, Lara merge să vorbească cu vecinul Martin. Îl întreabă: „Ai vrea să mă plătești ca să am grijă de oile tale?“ Martin era foarte plictisit să facă el asta, așa că fără prea multe vorbe și negocieri, a fost de acord.

Lara a dus oile să pască pe deal și s-a așezat să mai citească.
Ea a fost atât de captivată de carte încât a uitat de grija oilor.
Nu a observat când acestea s-au împrăștiat!

Spre seară, Martin a venit și a fost uimit să găsească doar două oi. S-a înfuriat și – împreună cu Lara – și-au petrecut seara căutând restul oilor. Martin a refuzat să o plătească pe Lara pentru munca ei.

Doar cinci săptămâni au mai rămas până să expire oferta.

Lara s-a hotărât să planteze legume care cresc repede:
ridichi, ceapă și salată. Oare vor crește ele suficient de
repede?

După o lună întreagă de plantat și udat, Lara s-a bucurat de o recoltă bogată. Ea a adunat zarzavaturile și, împreună cu tatăl ei, au mers să le vândă în Ville Belle.

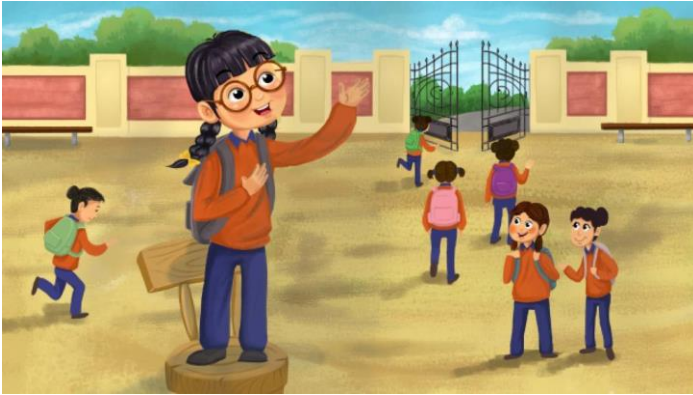
Lara și-a așezat micuța tarabă și a reușit să vândă toate legumele. I-au rămas doar două ridichi ce erau lipite una de alta. Un bărbat ce trecea pe acolo a întrebat-o de ce sunt lipite. Lara a clipit și i-a spus omului o poveste: „Mama lor le-a lăsat și a plecat la sora ei și nu s-a mai întors, așa că tatăl lor s-a căsătorit cu o altă ridiche cu frunze superbe. Din ziua aceea, cele două ridichi au hotărât să se unească pentru totdeauna, astfel încât nimeni să nu le poată separa.“ Bărbatul i-a dat Larei un dolar pentru ridichi și cinci dolari pentru frumoasa ei poveste.

Pe drumul de întoarcere spre casă, lacrimile au inundat chipul Larei. A numărat banii strânși; avea doar 55 de dolari – doar jumătate din cât ar fi avut nevoie! Tatăl ei, îmbrățișând-o, îi spune: „Nu aş fi crezut că ridichile sunt atât de utile....“ și îi amintește de momentul în care i-a spus: „Este ceva mai ieftin decât ridichile?“ Acest lucru i-a făcut pe amândoi să râdă, iar pe Lara să se simtă un pic mai bine.

Mai era doar o săptămână până să expire oferta, iar Lara avea doar jumătate din bani. Nu mai era suficient timp să planteze și să recolteze ridichi. Ce altceva ar putea să facă oare ca să câștige restul de bani pentru telefon? În timp ce cugeta, și-a amintit de bătrânul căruia ea îi spusese o poveste și astfel i-a venit o idee.

Ziua următoare, la școală, după lecții, a luat un scaun și l-a așezat în mijlocul locului de joacă și le-a spus copiilor: „Voi spune povești în fiecare zi, după școală. Dacă vreți să veniți, participarea pentru fiecare poveste costă 50 de cenți.“

În prima zi, doar trei prietene de-ale ei au venit. A doua zi, se făcu un mic semicerc în jurul ei, în a treia zi la fel, asta până când...

Cuvintele frumoaselor ei povești s-au împrăștiat rapid. Rămăseseră doar trei zile până se sfârșea oferta. Dar în a patra zi de spus povești, foarte mulți oameni au venit să o asculte, și nu doar copii. Au venit chiar și oameni din sat!

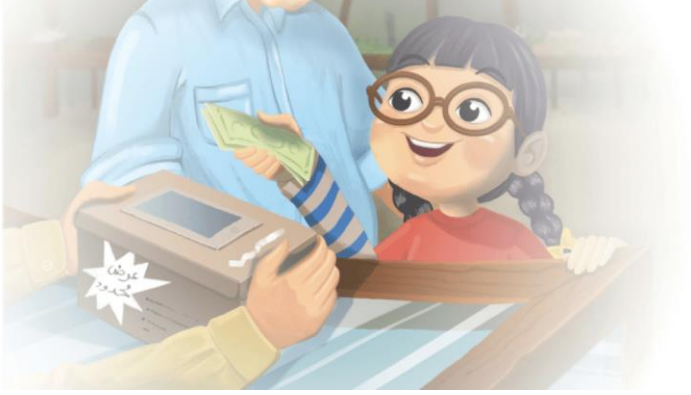

În acel weekend, ea a mers împreună cu tatăl ei în Ville Belle. După ce a numărat cu atenție, i-a dat vânzătorului o sută de dolari, iar el i-a înmănat telefonul pentru care ea muncise atât de mult.

Dar asta înseamnă că Lara știe acum totul?

Păi cu siguranță nu! Dar acum ea poate căuta răspunsuri
la toate întrebările ei.

Sfârşit